

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro

Biroul permanent al Senatului

547.548. / 28.09.2026
546.512

Nr. 10641/2026

25-09-2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREĂ,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 24 septembrie 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea anexei nr. 6 la Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996 cu privire la accesul public la documentele privind politica externă (Bp. 453/2026, L. 547/2026);*

L548/2026 2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 62/2019 privind activitatea consulară (Bp. 460/2026);*

3. *Propunerea legislativă pentru completarea art. 291 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 444/2026, L. 546/2026);*

L512/2026 4. *Propunerea legislativă pentru instituirea zilei de 17 mai ca Ziua Studențimii Române (Bp. 404/2026).*

Cu deosebită considerație,

NINI ȘĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L 548 / 28.09.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 62/2019 privind activitatea consulară*, inițiată de doamna deputat neafiliat Dumitrița Albu împreună cu un grup de parlamentari neafiliați (**Bp. 460/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 62/2019 privind activitatea consulară*, cu modificările și completările ulterioare, în sensul instituirii unui standard minim de competență lingvistică pentru persoanele desemnate în funcția de consul onorific al României, prin introducerea obligației acestora de a deține cunoștințe de limba română cel puțin la nivelul B2, potrivit *Cadrului european comun de referință pentru limbi*, precum și creșterea transparenței activității consulilor onorifici prin publicarea concluziilor rapoartelor anuale de evaluare întocmite de șefii misiunilor diplomatice.

II. Observații

1. În ceea ce privește măsura prevăzută la art. I pct. 1 - art. 71 alin. (2¹), potrivit căruia „*persoana desemnată ca funcționar consular onorific trebuie să facă dovada cunoașterii limbii române la nivelul B2, potrivit Cadrului european comun de referință pentru limbi*”, apreciem că norma este lipsită de previzibilitate, având în vedere că desemnarea persoanei ca funcționar consular onorific este anterioară momentului în care trebuie să se facă dovada cunoașterii limbii române. Totodată, observăm că norma instituie o condiție suplimentară care nu face referire la termenul în care persoana în cauză trebuie să facă această dovadă și nici consecințele neîndeplinirii acestei obligații.

De asemenea, observăm că stabilirea obligativității cunoașterii limbii române la nivelul B2, potrivit *Cadrului European comun de referință pentru limbi* nu este justificată în cuprinsul *Expunerii de motive*. În acest sens, observăm că, potrivit art. 69 alin. (2) din *Legea nr. 62/2019*: „*Funcționarii consulari onorifici nu pot presta servicii consulare și orice alte funcții care implică exercitarea autorității de stat.*”. Prin urmare, având în vedere că măsura preconizată este de natură a restricționa accesul la această funcție, ar fi fost necesare justificări suplimentare în cuprinsul *Expunerii de motive*, pentru a preveni posibile vicii de neconstituționalitate din perspectiva art. 16 și art. 41 din *Constituția României*.

Totodată, apreciem că referirea la *Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi* este de natură a restricționa în mod nejustificat accesul la această funcție, având în vedere că există și alte cadre internaționale echivalente de evaluare a nivelului de cunoaștere al limbii române.

Totodată, apreciem că instituirea unui nivel minim obligatoriu de cunoaștere a limbii române nu se justifică prin natura și specificul funcției de consul onorific.

Potrivit dispozițiilor art. 69 alin. (2) din *Legea nr. 62/2019*, atribuțiile unui consul onorific cuprind, între altele, contribuția la promovarea intereselor statului român, în special în domeniul economic, comercial și tehnico-științific și a istoriei și culturii române, promovarea relațiilor de prietenie dintre România și statul de reședință, informarea, prin toate mijloacele licite, asupra condițiilor și evoluțiilor în domeniul

comercial, economic, cultural și științific din statul de reședință și realizarea de rapoarte în această privință către Ambasada României din statul respectiv, recomandarea de agenți economici din circumscripția consulară și oferirea de asistență pentru încheierea de contracte în vederea dezvoltării în continuare a relațiilor economice și comerciale dintre România și statul de reședință etc.

În conformitate cu normele de drept internațional public și cu practica generală a statelor, rolul primordial al consulului onorific constă în stimularea relațiilor bilaterale, preponderent la nivel politic, economic și administrativ, precum și în promovarea imaginii statului reprezentat în mediile instituționale și în societatea civilă a statului de reședință. Tocmai din această perspectivă, se urmărește selectarea consulilor onorifici dintre personalitățile care sunt în măsură, prin poziția socială și economică deținută în statul de reședință, prin activitățile profesionale derulate, să asigure o vizibilitate cât mai largă pe plan local statului reprezentat.

Totodată, art. 69 alin. (2) teza a II-a din Legea nr. 62/2019 prevede că *"funcționarii consulari onorifici nu pot presta servicii consulare și orice alte funcții care implică exercitarea autorității de stat."*

Prin urmare, rolul *"funcționarului consular onorific"* este distinct de cel al funcționarului consular de carieră și este orientat cu precădere către reprezentarea și promovarea intereselor României în statul de reședință. Atribuțiile concrete ale acestuia sunt individualizate prin protocolul încheiat cu șeful misiunii diplomatice competente.

În contextul prezentat, cunoașterea limbii române poate constitui un element relevant în evaluarea unei candidaturi, însă transformarea acesteia într-o condiție legală generală și eliminatorie nu ține seama de diversitatea situațiilor existente în statele de reședință și poate limita nejustificat marja de apreciere necesară Ministerului Afacerilor Externe în procesul de identificare și numire a persoanelor care corespund cel mai bine profilului necesar exercitării acestei funcții.

De altfel, *Convenția de la Viena din 24 aprilie 1963 cu privire la relațiile consulare* nu instituie cunoașterea limbii statului trimițător drept condiție pentru desemnarea funcționarilor consulari onorifici.

În practica internațională, rețelele consulilor onorifici ale numeroaselor state sunt constituite în principal din cetățeni ai statului de reședință, iar nu ai statului trimițător. În mod similar, în România, majoritatea consulilor onorifici ai statelor străine sunt cetățeni români.

2. Prin dispozițiile art. I pct. 2, care propun completarea art. 72 din *Legea nr. 62/2019* cu un nou alin. (2¹), se instituie obligația Ministerului Afacerilor Externe de a publica, anual, pe pagina proprie de internet, *”concluziile rapoartelor de evaluare prevăzute la alin. (2)”*.

Potrivit art. 72 alin. (2) din *Legea nr. 62/2019*, șeful misiunii diplomatice competente evaluează anual activitatea oficiului consular condus de funcționarul consular onorific și elaborează rapoarte în acest sens, pe care le prezintă Ministerului Afacerilor Externe.

Aceste rapoarte constituie instrumente interne de evaluare, destinate aprecierii modului de îndeplinire a obiectivelor asumate și fundamentării deciziilor Ministerului Afacerilor Externe referitoare la activitatea consulilor onorifici.

Prin natura lor, rapoartele pot cuprinde aprecieri individuale, informații privind relația cu autoritățile statului de reședință, precum și alte elemente relevante pentru activitatea diplomatică și consulară.

În aceste condiții, instituirea unei obligații generale de publicare a concluziilor acestora nu este oportună, fiind necesară, totodată, respectarea restricțiilor referitoare la documentele de politică externă. Deși inițiativa legislativă prevede respectarea regimului juridic aplicabil datelor cu caracter personal, informațiilor clasificate și informațiilor exceptate de la liberul acces, noțiunea de *„concluzii”* nu este definită, ceea ce poate conduce la interpretări și practici neunitare.

3. În ceea ce privește măsura prevăzută la art. II pct. 1 - art. 71 alin. (2²) lit. d), apreciem că modalitatea prevăzută pentru dovedirea nivelului B2 de cunoaștere a limbii române poate genera dificultăți în aplicare.

Astfel, textul propus permite dovedirea competenței lingvistice inclusiv prin *”alte documente oficiale emise în condițiile legii”*, formulare care lipsește textul de claritate și previzibilitate, întrucât nu stabilește criterii suficiente cu privire la natura acestor documente, autoritățile emitente ori modalitatea de recunoaștere și echivalare a documentelor eliberate în străinătate.

Aplicarea acestei dispoziții ar presupune, totodată, instituirea la nivelul Ministerului Afacerilor Externe a unui mecanism suplimentar de verificare a documentelor prezentate de candidați, fără ca proiectul să reglementeze procedura aplicabilă în acest sens.

În ceea ce privește art. II al inițiativei legislative, precizăm că noile condiții privind cunoașterea limbii române ar urma să se aplice numai persoanelor desemnate ca funcționari consulari onorifici după intrarea în vigoare a legii, această soluție conducând la aplicarea, în paralel, a două regimuri juridice diferite unor persoane care exercită aceeași funcție, diferența fiind determinată exclusiv de momentul numirii.

În condițiile în care atribuțiile exercitate sunt stabilite potrivit aceluiasi cadru legal, această diferențiere constituie un argument suplimentar pentru reconsiderarea instituirii nivelului B2 drept condiție legală obligatorie.

4. Precizăm că, din cuprinsul art. III, nu rezultă în mod clar care acte normative urmează să fie modificate sau completate.

5. Semnalăm lipsa, din conținutul inițiativei legislative, a formulei de atestare a legalității adoptării legii, conform art. 46 alin. (7) din *Legea nr. 24/2000*¹.

6. Menționăm că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, prin modul de exprimare, actul normativ trebuie să asigure dispozițiilor sale un caracter obligatoriu: *"textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce"*, iar *"forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor."* De asemenea, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, *"actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie"*, iar potrivit art. 38 alin. (1)

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din data de 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare

”textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări.”

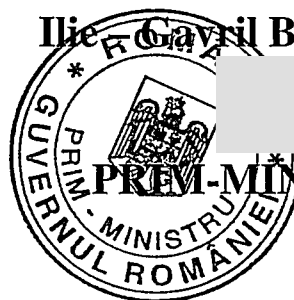
Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art.1 alin.(3) și alin. (5) din Legea fundamentală referitoare la *principiul stabilității/securității raporturilor juridice* pe componenta privind calitatea legii, respectiv *principiul legalității*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Ilie Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului